

τὸν λόγον τοῦ Σωτήρος ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψώθησεται».

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 5).

Η ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΑ.

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν ἀνακτόρων ἐκάθητο ὁ βασιλεὺς Βήλη, καὶ παρ' αὐτῷ ὁ φίλος του Θόρ-στεν ὁ παλαιὸς του ἐν τοῖς ὄπλοις ἐταῖρος: «— Ἡ ἐσπέρα προχωρεῖ, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, τὸ ὑδρόμελι μοι φαίνεται ἀηδές, τὸ χαλκὸν κρᾶνος μου μὲ βαρύνει ἢ γῆ σκοτιζέται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου· μοι φαίνεται ὅτι βλέπω μακρόθεν τὴν αἴγλην τοῦ Βαλχάλα¹. Ἐξήτησα τοὺς υἱοὺς μας· ποῦ εἶναι; καὶ οἱ τρεῖς δὲν θά ἦναι ἢ εἰς· θά μένωσιν ἠνωμένοι ὡς ἡμεῖς. Πρὶν ἢ ἀποθάνω ἐπεθύμουν νὰ δῶσω ὄλιγας ἐπι-συμβουλὰς εἰς τοὺς ἀσπίδας τούτους». — Μετ' ὀλίγον ἰδοὺ εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ Ἐλγ κατηφῆς καὶ ἀχρὸς· τοῦτον ἀκόλουθε ὁ Ἄλφθαν γλυκὺς καὶ παιδικὸς τῷ ὕφους· καὶ μετ' αὐτὸν ἰδοὺ τέλος ὁ Φριτιόφ πλήρης χάριτος καὶ μεγαλείου ὑπερβαίνων καὶ τοὺς δύο κατὰ κεφαλὴν. — «Αἱ ἡμέραι μου πλησιάζουσιν εἰς τὸ τέλος των, υἱοί μου, ἤρξατο νὰ λέγῃ ὁ γέρον· βασιλεύσατε μετ' ἐμὲ ὡς ἀδελφοί· ἢ ἐνόησεν ὁμοιάζει πρὸς τὸν κρικὸν τὸν συγκρατούντα τὸν σίδηρον τῆς λόγχης. Εἶθε ἐπὶ τῆς διοικήσεώς σας ἢ ἐπὶ ῥῆνῃ νὰ ὑπερισχύσῃ τῆς σκιάς τοῦ ξίφους καὶ ἢ ἀσπίς τιθεμένη πρὸ τοῦ σιτοβολῶνος νὰ χρησιμεύῃ ὡς κλειθρὸν εἰς τὸν γεωπόνον.

«Ὁ φόρος δὲν καταδυναστεύει τὸν λαόν· τὴν αὐτὴν ἀξίαν ἔχουσιν ἀρπότεροί· καὶ ὁ ἡγεμὼν δὲν δύναται τι ἀνευ τῶν ὑπηκόων του.

«Ἐλγ, ἔσο σταθερὸς, οὐχὶ σκληρὸς καὶ καυχῶ μάλλον ἐπὶ ταῖς σκῆς ἢ ἐπὶ ταῖς τοῦ πατρὸς ἀρταῖς· Ἄλφθαν, ἢ φαιδρότης εἶναι χαρακτηριστικὸν τοῦ σοφοῦ, ἀλλ' ἀπόφρευε τοὺς ματαίους χαριεντισμοὺς καὶ μίγνυε τὸ εὐθυμον μετὰ τοῦ ἐμβριθοῦς. Ἐκλεξὸν φίλον πιστὸν καὶ μόνον εἰς αὐτὸν ἐμπιστεύου διότι τὸ μεταξύ τριῶν μυστικόν, τὸ γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος.»

«— Κύριε ὑπέλαβεν ὁ Θόρστεν δὲν θά ἀπέλθῃς μόνος παρὰ τῷ Odín· ἀν' ἐν σῇ ζωῇ δὲν ἐχωρίσθημεν, καὶ ὁ θάνατος θέλει μᾶς ἐνώσει· εἰμὶ βέβαιοι.

«Φριτιόφ, υἱέ μου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προέρχονται εὐτυχίαι τε καὶ συμφοραί· ἢ ἰσχύς ἔχει ἀξίαν, ὅταν ἢ φρόνησις καθοδηγῇ αὐτὴν καὶ ἢ ἀσπίς ἐπιφέρει κτύπημα βαρύτερον τοῦ ξίφους, ὡς πολλάκις ὁ νόμος

¹ Βαλχάλα διαμονὴ τῶν θεῶν καὶ τῶν πολεμιστῶν μετὰ θανάτου.

ἀποθάνου ἢ θορυπῆται· ἢ ἐμπιστεύου εἰς τὴν χιόνα τοῦ ἐφ' ἧς τῆς διακονίας νεύει ἐπὶ τῆς ἐν μιᾷ νυκτὶ σχηματιζομένης χιόνος· οὐδὲ πιστεύει τόσον εἰς τοὺς γλυκεῖς λόγγους τῆς ἀγαπητῆς σου κόρης. Ἡ σταθερότης τῶν χειλέων δὲν συνεπάγει καὶ τὴν τῆς καρδίας· τὰ ριζὰ καὶ τὰ λείρια κρύπτουσι πολλάκις ἐνέδραν· Ὁ ἀποθάνῃς ποτὲ καὶ ὅλα ὅσα ἐκέρδισας διὰ τῆς γενναιότητός σου θέλουσιν ἀπολεσθῆ· ἀλλ' εἶναι τι, ὅπερ οὐδέποτε ἀπόλλυται· τούτο δὲ εἶναι ἢ μετὰ θάνατον αἰωνία δόξα. Πράττε λοιπὸν τὸ δικαίον, καὶ μὴ ἐπιχειρεῖ, ἢ εὐγενεῖς ἐπιχειρήσεις».

Οἱ γέροντες ἐπὶλήσαν κατόπιν ἐπὶ μακρὸν περὶ τῆς παλαιᾶς φιλίας τῶν· Ὁ Βήλη ἐπήνεσε τὴν γενναιότητα τοῦ Φριτιόφ καὶ ὑψώσε αὐτὴν μέχρι τῆς γεννησεώς του.

«— Ἔστε ἠνωμένοι υἱοί μου, εἶπε πρὸς τοὺς νεανίας. . . Προστατεύετε τὴν θυγατέρα μου· νύξῃνη μακρὰν μου ἐν ἀναχωρητηρίῳ· προστατεύσατε τὸ εὐαίσθητον τούτο ἄνθος. Φροντίζετε περὶ αὐτοῦ, μὴ θυελλὰ τις τὸ καταθραύσῃ. Ἐλγ ἔσο δι' αὐτὴν φιλόστοργος πατήρ· ἢ σκληρότης ἐρεθίζει τὴν εὐγενῆ ψυχὴν, διὰ δὲ τῆς γλυκότητος καταπαίθεται τις εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς.

«Καὶ τώρα, ὦ υἱοί, ἀποθέσατέ μας μεταξύ δύο πρασινῶν λόφων, παρὰ τὰ σαυφείρινα τοῦ ῥυακος κύματα, ἄτινα ψιθυρίζουσιν ἐν ταῖς ἀκταῖς τὸ νεκρικὸν μέλος. Χαίροίτε· ἀφῆτέ μας μόνους ἢ προστασία τοῦ Θόρ καὶ τοῦ Odín ἐφ' ἡμᾶς».

Οἱ γέροντες ἀπέθανον καὶ ἐτάφησαν κατὰ τὴν παραγγελίαν τῶν. Κατὰ τὴν πόσιν δὲ συνήθειαν καὶ κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ ὁ Ἐλγ καὶ ὁ Ἄλφθαν συνεβασίλευσαν. Ὁ Φριτιόφ, υἱὸς ἐλευθέρου γεωκλήμονος δὲν διευοίρασε μετ' οὐδενὸς τὴν πατρικὴν του κληρονομίαν. Αἱ κτήσεις του ἐξετείνοντο μέχρις ἐξ λευγῶν κυκλικῶς ἀπετελοῦντο δὲ ἐξ ὄρεων δασοστεφῶν καὶ πεδιάδων, ἐν αἷς ὠριμάζεν ὁ σίτος· ὅπισθεν δ' αὐτῶν ἐφαίνετο ἢ σμαραγδοκύμαντος θάλασσα. Αἰμαγι ἀντενάκλων ἐν τοῖς ὕδασι των τὰ γιγαντιαία δάση, ἄτινα διέτρεχεν ἢ ἀλκὴ ἐν ἐλευθερίᾳ ποτιζομένη ἐν τοῖς ῥυαχοῖς. Παχταῖ ἀγελάδες καὶ πολυάριθμα ποιμνία ἐνέμοντο ἐν ταῖς νομαῖς.

Τριάκοντα καὶ ἐξ ἀχάλινωτοι ἔτι ἵπποι, τὴν χαίτην κεκοσμημένην δι' ἐρυθρῶν ταινιῶν, καὶ στίλβοντα σίδηρα ἐπὶ τῶν ποδῶν ἔχοντες ἐχρημέτιζον ἐν τοῖς σταύλοις. Πεντακοσίους ἀνδρας ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ ἢ αἴθουσα τοῦ πότου περὶ τὴν ἀρσίνην καὶ χαλκῇ κεκασμημένην τράπεζαν. Ἐνταῦθα ἐκένουν τὰ μεγάλα ἐκ κέρατος βονάσου κύπελλα, ἐνταῦθα ὁ ἀνευ ἀσύλου ὀδοιπόρος εὗρισχε γενναίαν φιλοξενίαν. Οἱ δύο βραχίλας τῆς ἕδρας τῆς τιμῆς ἐκοσμοῦντο διὰ τῶν προτομῶν τῶν θεῶν Odín καὶ Freyer¹. Μεταξὺ τῶν θεοτήτων τούτων ἐκάθητο μέχρι πρὸ μικροῦ ὁ Θόρστεν ἐπὶ ἀέρματος μελαίνης ἀρκτου ἔχοντας τὰ μὲν χάσματα κεκοσμημένα διὰ πορφύ-

¹ Θεὸς τῆς εἰρήνης.

ρας, τούς δὲ ὄνυχας πεποικιλμένους δι' ἀργύρου. Καί ὅτε αἱ ἀκτίνες τῆς σελήνης ἐπιπτον διὰ μέσου τῶν κλάδων τῶν ἐλατῶν ἐπὶ τῶν κρανῶν, τῶν ξιφῶν καὶ τῶν ἀσπίδων τῶν ἀνηρημένων ἐπὶ τῶν τοιχῶν ἔλαμπον ταῦτα ὡς ἀστέρες, καὶ ὁ πολεμιστῆς ἐξιστόρει εἰς τοὺς φίλους του τὰ ἀνδραγαθήματα του καὶ τὰ τοῦ πατρὸς του Βίκινγ, τὰς μέχρι τῆς Λευκῆς θαλάσσης ἐκδρομὰς των καὶ τοὺς ἀπειραριθμούς κινδύνους, οὓς διέτρεξαν. Ὁ οἶκος του ἦτο ἀφθόνως ἐφοδιασμένος ἐξ ὀλων τῶν ἀναγκαίων τῷ βίῳ· ὁ οἶνος καὶ ὁ σιτοβολῶν περιείχον ζωτροφίας καὶ οἶνον ἐν ἀφθονίᾳ. Ἐκτός δὲ τούτων καὶ κοσμήματα πολύτιμα, λάφυρα ἠττηθέντων ἐχθρῶν· ἰδίως δὲ τρία ἦσαν τὰ τιμαλφέστερα πάντων. Ἐἶφος χρησιμεῦσαν εἰς ἀπολύτρωσιν ἡγεμονόπαιδος αἰχμαλωτοῦ φρικώδους τέρατος ἦν τὸ πρῶτον· ἐκαλεῖτο Ἄγκορβάδελ καὶ μετέβαινε κληρονομικῶς ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν. Μετ' αὐτὸ διάχυσον ψέλλιον μετὰ γλυφῶν αἵτινες παρίστανον τὰς κατοικίας τῶν σκανδιναυικῶν θεοτήτων. Ληστής τις ἤρπασέ ποτε τὸ ψέλλιον, τοῦτο ἐν τῇ νεότητι τοῦ Θόρστέν· κατ' αὐτοῦ ἐξήλθον ὁ φίλος του Βήλη καὶ αὐτὸς καὶ ἀνεκτήσαντο τὸν θησαυρόν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Θόρστέν ἐν ζοφερῷ σπηλαίῳ ἐπολέμησε κατ' ἐχθροῦ ἀοράτου ὅστις κατόπιν εὐρέθη ὅτι ἦτο αὐτὸς ὁ θάνατος· ἦτο ἡ πρώτη καὶ μόνη φορά αὕτη ἐν τῇ ζωῇ του, καθ' ἣν ἐτρόμαξεν ὁ Θόρστέν.

ΤΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΑΚΙ ΤΗΣ ΥΔΡΑΣ

Ἄποιοι τὴν Ὑδρα εἶπε ξερῆ, τὴν Ὑδρα δὲν ἤξερει.
Ἔχει δένδρι μὲ τὸν ἀνθὸ χεϊμῶνα καλοκαίρι
βρυσούλαι μὲ κρᾶνα νερά καὶ μυγαλαῖς ἀκόμα
λές κι' εἶναι τόσαις ἄμορφαις σὲ λουλουδένιο στῆμα.

Μὰ ἕνα μ' ἀποτρέλανε ἕψηλὸ κυπαρισσάκι
σὲ μὴν αὐλῇ περὶ φανῆ, σ' ἕνα περιβολάκι.
Ἄπου καὶ νᾶσαι φαίνεται, ἀκούς τὸ φύσημά του
καὶ τραγουδοῦν κάθε αὐγὴ τὰ τρυφερά κλαδιά του.

Κυπαρισσάκι μ' ἄμορφο! σ' τὸν Ἰσκιό σ' ἀποκάτου
ὁ ὕπνος ἄς μ' ἐδρόσιζε μὲ τ' ἀπαλὰ φτερά του,
στὸν Ἰσκιό σ' ἄς εὐτύχιζα γλυκὰ νὰ ἔξαποστάσω
κι' ὅλη τὴν γῆ σὲ μιὰ στιγμή ὅλη νὰ τὴν ξεχάσω.

Ἐν Ὑδρᾷ, Ἀπρίλιος 1876.

Α. ΜΩΡΑΪΤΙΑΝΗΣ.

Δηλητηρίασις διὰ τοῦ καπνοῦ. — Σταγῶν νικοτιανῆς τεθεισα ἐπὶ τῆς γλώσσης κυνὸς δηλητηριάζει αὐτὸν ἐν ἀκαρεῖ. Τὸ ἐκατόστὸν μέρος γραμμαρίου νικοτιανῆς τεθὲν ὑπὸ τῆν ἐπιδερμίδα κατὰ τὸν βραχίονα ἐπιφέρει ναυτίασιν καὶ λειποθυμίαν. Πέντε ἢ ἕξ σιγάρα ἐκ τῶν κοινῶν ἐμπεριέχουσιν ἕξ ἕως ἑπτὰ γραμμάρια τοῦ δηλητηρίου τούτου, ὅπερ συγκεντρού-

μενον δύναται νὰ θανατώσῃ τρεῖς ἀνθρώπους. Ἐκ τούτου λοιπὸν οἱ καπνίζοντες ὑπόκεινται εἰς πολλὰς καὶ ποικίλας νόσους. Οἱ ἰατροὶ τῆς Γερμανίας ἀποδίδουσι τὸ ἥμισυ τοῦ θανάτου μεταξὺ τῶν νέων εἰς τὸν καπνόν. Ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία τῶν τεχνῶν ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ ἐνεκα τῆς κακῆς ἐπὶ τοῦ νοῦς ἐπιρροῆς αὐτοῦ, καθότι πολλοὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καταπίνουσι δυσπεπτικοὺς, φρενοβλαβεῖς καὶ μανιώδεις. Οἱ πλείστοι τῶν αἰφνυδίων θανάτων προέρχονται ἐκ τοῦ καπνοῦ.

Ἀριθμοί. — Κατὰ τὸ 1875 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ὄλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου ἐπισκεφθέντων τὴν Μέκκαν καὶ Μεδίαν προσκυνητῶν ἀνήλθον εἰς 150,000.

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὅσῳ ὑπερβολικὸς καὶ ἂν ἦναι δεικνύει οὐδὲν ἥττον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς Μέκκαν προσκυνητῶν ἠλαττώθη. Οἷος ἐν τούτοις θρησκευτικὸς ζήλος παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς! Ἡ ὅσοι τῶν ἐνθέρμων τούτων τοῦ Προφήτου μαθητῶν φθάνουσι θνήσκοντες πρὸ τῶν θυρῶν τῆς Μέκκας μὲ μίαν μόνην εὐχὴν εἰς τὸ στόμα: νὰ τοὺς σύρωσιν ἔτι μέχρι τῆς ἱερᾶς πόλεως!

Ὑπολογίζεται ὅτι ἂν ἕκαστος προσκυνητῆς ἀφίνοι τὸ ποσὸν 400 φράγκων φέρουσι κατ' ἔτος ταῦτα τὸ ποσὸν 60,000,000 φράγκων. Προστιθεμένης δὲ εἰς ταῦτα καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀναθημάτων ἔχομεν ὀλίκον ποσὸν 72,000,000 φράγκων, εἰσαγομένων κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν προσκυνητῶν εἰς Μέκκαν.

Ἀξιότιμη κόριε συντάκτα.

Ἐν τῇ ἐν τῷ 5^ῳ φύλλῳ περὶ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καταστατικῆ σας ἐν τῇ περὶ ἐλεήμονος εταιρίας παραγράφῳ ἐλησμονήσατε φαίνεται νὰ προσθήσθε καὶ 65 ἄλλας χιλιάδας δραχμῶν, ἄς ὁ κ. Βαλασόπουλος ὑπεχρεώθῃ νὰ προσθήσῃ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Α'. Ὑπουργοδικεῖου καὶ αἵτινες προέρχονται ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἐπισκοπικῶν ἐδρῶν.

Ταῦτα ἐσημείωσα ὑμῖν στηριζόμενος ἐπὶ τῆς τελευταίας παραγράφου καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας φιλίας. Μεθ' ὃ μένω πάντοτε ὡς ἔως σὲς

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ...

ΛΥΣΙΣ Ε' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

ΗΛΙΟΣ — ΗΛΟΣ

Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κκ. Κ. Δαμηράλλης, Ν. Δάρδης καὶ Ἀβραάμ Ι. Κασσώλας ἐκ Βιτωλίων.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Ἡ γυνὴ ἢ μαλλωτὸς
τίκει παῖδα ἄμαλλον.
Καὶ ὁ παῖς ὁ ἄμαλλος
τίκει παῖδα μαλλωτὸν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

Δύστηνος εἶχεν ἀδελφὸν ὅστις ἀπέθανεν. Ἄλλ' ὁ ἀποθανὼν δὲν εἶχεν ἀδελφόν. Τίς ἢ μεταξὺ δύστηνου καὶ ἀδελφοῦ συγγένεια;